

KAZAKH TAZY

Oprindelsesland: Kazakhstan

Oversættelse

til engelsk:

N. Drovossekova.

Anvendelse:

Jagende mynder: Søger, jager og fanger vildtet. Coursing.

Klassifikation:

Gruppe 10. Mynder

Sektion 1. Langhårede mynder eller mynder med frynser

Uden brugsprøve.

Kort historisk oversigt:

Oprindeligt var den historiske æra af denne races oprindelse alene i Central Asien. I Kazakhstan har denne jagende mynde været kendt fra gamle tider og dens evolution er uløseligt forbundet med nomadefolkene i regionen. Billeder af Tazy lignende hunde er fundet i klippe graveringer fra afslutningen af jernalderen (2. århundrede f.Kr. – 5. århundrede e.Kr.) frem til nyere tid (17. – 19. århundrede)

Tazy's nævnes i det skrevne ord i Kazakhernes folkekunst "Zheti Kazyna" (de syv vidundere" og den betragtes som værende en af de syv skatte for Kazakherne. Som en hjælper i jagten og personificerende loyalitet og venskab.

Fra oldtiden til vore dage, er Tazy's blevet brugt til jagt på forskelligt vildt, f.eks.: hare, ræv, hovbærende dyr og andre dyr. Tazy kan jage alene, i grupper eller sammen med jagende fugle, sidstnævnte er specielt værdsat.

Helhedsindtryk: En hund med gode proportioner, fra middel til over middel i størrelse. Tørre muskler som er veludviklede. Harmonisk, elegant og yndefuld fremtræden. Kønsforskellene skal være tydelige.

Vigtige proportioner:

- Kroppen er lidt længere end mankehøjden
- Højden ved albuerne er en anelse større end halvdelen af mankehøjden.
- Mankehøjden svarer nogenlunde til højden ved korsbenet.
- Næsepartier er en anelse kortere eller af samme længde som skallen.

Temperament: Afbalanceret temperament og adræt. Er meget hurtig til at overskue en situation og tage beslutninger. Kan være en smule reserveret overfor fremmede. I hverdagssituationer er den rolig og stilfærdig med en udpræget grad af selvtillid, og intolerant overfor dårlig behandling. Under jagten er den passioneret, manøvredygtig med stor fart og med stor udholdenhed over lange distancer. Almengyldigt kombinerer de skarpsynethed med næsesøg, nogle kan også apportere.

Hoved: Proportioneret efter hundens størrelse, slankt og ganske langt. Set fra oven, såvel som fra siden har hovedet form som en spids kile.

Skallens overlinie er parallel med næsepartiets overlinie, eller næsepartiet kan være meget let faldende.

Skalle: Moderat bred, lidt længere end, eller svarer i længde til bredden. Bredden aftager gradvist mod øjnene. Forhovedet fladt, let fremtrædende midterfure, der formes af veludviklede muskler. Occiput er moderat fremtrædende. Øjenbrynsbuerne er let fremtrædende.

Stop: Blødt, kun let markeret.

Næse: Ensfarvet sort. Må dog være lidt lysere på hunde med lysere pelsfarve.

Næseparti: En smule kortere end, - eller af tilsvarende længde som skallen, slankt, bliver mere spidst mod næsen.

Læber: Tynde, slutter tæt til kæberne, fuldstændigt pigmenterede.

Kæber, bid: Fuldtalligt saksebid. Stærke kæber. Tænderne er store og hvide. Fortænderne står på en linje ved rødderne.

Kinder:	Veludviklede men ikke fremtrædende.
Øjne:	Mandelformede og skråtstillede, store, fremtrædende og mørke i farven. Øjenrandene er tynde, tørre og komplet pigmenterede. Udtrykket er livligt og udtryksfuldt.
Ører:	Hængende, lange, fine i strukturen, brede ved basis med en afrundet spids. Placeret på niveau med øjnene eller en smule højere. Trækker man øret fremad kan ørespidsen nemt nå frem til mundvigen. Bæres tæt til kinderne når hunden er afslappet, rejses og rettes fremefter når hunden er opmærksom.
Hals:	Af nogenlunde samme længde som hovedet. Siderne er forholdsvis flade. Halsen er stærk og muskuløs. Skråt ansat (i en vinkel omkring 45 grader til vandret).
Krop:	
<u>Overlinie:</u>	Afslappet når hunden står frit, med en blød, let nedbøjning mellem skuldrene og hoften. Når hunden bevæger sig eller står, er overlinien lige, stærk og fjedrende.
<u>Manke:</u>	Veldefineret, lang, bred og muskuløs.
<u>Ryg:</u>	Stærk, bred med veludviklede muskler.
<u>Lænd:</u>	Næsten lige, stærk, bred med veludviklede muskler.
<u>Kryds:</u>	Ret langt, bredt, fladt, skrånende. Hoftens overlinie (hoftekammen) skal være fremtrædende, afstanden mellem hoftebenene er mindst 8 cm for hanner og mindst 7 cm for tæver.
<u>Bryst:</u>	Dybt, langt. Set fra siden er brystets laveste punkt placeret lige bag albuerne i samme højde som albuerne. Brystkassen er forholdsvis flad ved første ribben og udvider sig gradvist til det 13. ribben. Tværsnittet er bredt ved toppen og bliver gradvist smallere nede. Godt hvælvede ribben. På grund af det korte 13. ribben er underlinjen trukket godt op. Brystbenet må ikke være fremtrædende.
<u>Underlinie:</u>	Bugen er godt optrukket. Flankerne er ikke for brede.
Hale:	Ansæt ret lavt, tynd og når til haseleddet når den trækkes ud. Sabelformet, med en halv cirkelform (stejl krogformet), eller med en lille ringformet krølle for enden der er dannet af ikke sammenvoksede halehvirvler. Når hunden står afslappet, holdes halen lavt, i aktion må halen bæres i et niveau lidt over ryggens forlængelse.
Lemmer:	Skulderbladene, overarmene, forbenene samt over- og underlår er af omtrent samme længde.
Forpart:	Set forfra er forbenene lige og parallelle, lange, slanke og muskuløse.
<u>Skuldre:</u>	Skulderbladene er lange og skråtstillede. Skuldervinklen er forholdsvis udtalt.
<u>Overarm:</u>	Med veludviklet muskulatur.
<u>Albuer:</u>	Drejer hverken ind eller ud.
<u>Underarm:</u>	Slank, med ovalt tværsnit.
<u>Håndled:</u>	Ikke fremtrædende.
<u>Mellemhånd:</u>	Let skråtstillet
<u>Forpoter:</u>	Slanke, ovale og med tæt sluttede hvælvede tæer. Kløerne peger mod jorden.
Bagpart:	Set bagfra er bagbenene lige og parallelle, og lidt bredere stillede end forbenene, med veludviklede slanke muskler.
<u>Overlår:</u>	Langt, bredt med veludviklede, fremtrædende muskler.
<u>Knæ:</u>	Udtalt vinklet
<u>Underlår:</u>	Senerne er veludviklede.
<u>Haseled:</u>	Udtalt vinklet
<u>Mellemfod:</u>	Næsten lodret

<u>Bagpoter:</u>	Slanke, ovale og med tæt sluttede hvælvede tæer. De er en smule længere end forpoterne. Klørne peger mod jorden.
Bevægelse:	Let og ubesværet, fri bevægelse. Under arbejdet med at opspore vildtet er bevægelsen en kort galop, under jagt på vildt er bevægelsen en fuld, hurtig galop.
Hud:	Tynd, smidig, og tætsluttende til kroppen uden rynker.
Pels:	
<u>Hårlag:</u>	Blød, glat, tæt og kort på kroppen, ca. 3 cm på lænderegionen. Næsten helt uden underuld om sommeren. Om vinteren, kan underulden være veludviklet. Bløde, bølgede hår på ørerne danner frynser, de såkaldte "burka", der dækker hele øret og når ca. 5-6 cm under øret. Frynser på bagsiden af benene. Forbenene er behåret med sparsomme, ret korte hår op til håndleddet. Bagbenenes pels er længere op til ca. midten af underlåret. Halen er dækket med længere (ca. 10 cm) tynd pels fra ca. midten til halespidsen. Der er blød pels mellem tæerne. Hunde på under 1½ år kan have dunet pels på forbenene op til midten af underbenene, på bagbenene op til haseleddet og på ribbenene og brystet. Hvalpe kan have en smule dunet pels på toppen af skallen.
<u>Farve:</u>	Gul i alle nuancer (fra lys fawn til rød) alle nuancer af grå; hvid og sort. Tilladt: Sorte dæk hår af forskellig intensitet, symmetrisk lysning af hundens farve på lemmerne, bugen, brystet, halsen og næsepartiet; lyse tan farvede aftegninger på de sædvanlige steder; små hvide aftegn på næsepartiet, forhovedet, struben, brystet, poterne og halespidsen; pletter i de hvide aftegninger; maske på næsepartiet (enten lys eller mørk).
Størrelse:	Ønsket mankehøjde for hanner 63 cm – 70 cm Ønsket mankehøjde for tæver: 58 cm – 65 cm Afvigelse på +/- 2 cm er acceptabelt, hvis de typiske mynde proportioner og harmoni er bibeholdt.
Fejl:	Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indflydelse på funktionel sundhed og velbefindende og dens evne til at udføre sit traditionelle arbejde.
Alvorlige fejl:	• Helhedsindtryk: Grov eller fin konstruktion, lavbenet. Mangel på kønspræg. • Hoved: næsepartiet længere end skallen, stump, bredt ved næsen, kuplet skalle, hængende læber. • Pigment: Mangel på pigment på øjenrande og næse. • Øjne: Dybt ansatte, små, fremadrettede, gule eller grå farvede. • Ører: Tykke, spidse i enderne, korte (mangler mere end 2 cm i længde for at nå mundvigen), ansat langt tilbage, ubevægelige. • Tænder: Tangbid før hunden er 6 år, mangel på 1 eller flere premolarer, bl.a. P2, P3, P4 i underkæben, medmindre manglende tænder skyldes et traume. • Hals: For kort, ansat lavt. • Overlinie: Danner en konveks bue formet af ryggen og lænden, ikke fremtrædende manke. • Bryst: Ikke dybt nok (mangler 2 cm i at nå albuerne), kort, fladt. Brystbenet er fremtrædende og for brystet er udviklet. Bugen er ikke optrukket.

- Kryds: Kort.
- Hale: Lige, snoet i spiral, krøllet over ryggen. Hale knæk. Sammenvoksede halehvirvler i spidsen.
- Ben: Stejle mellemhænder. Runde poter.
- Pels: Krøllet, strid, bølget på kroppen. Lange hår på ryggen, brystet, bugen. Fuldstændigt mangel på frynser på øret ("burka"). Dunet pels på hovedet på voksne hunde.
- Farve: Varmt røde tan aftegninger.
- Størrelse: Højde ved manken overskrider 72 cm for hanner og for tæver 67 cm.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser psykiske eller fysiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Underbid, overbid, mangel på en hjørnetand, fortand, P4 i overkæben, molar (bortset fra M3), medmindre det skyldes et traume.
- Øjne af forskellig farve. Blå øjne
- Ulveklør på bagbenene (bemærk: det er forbudt at fjerne ulveklør i Danmark).
- Farve: Brindlet, merle, flerfarvet, lever og andre farver der ikke er beskrevet i standarden.

Bemærk:

Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Kun velfungerende og klinisk sunde hunde med racetypisk kropsbygning bør anvendes i avl.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 03.09.2024

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

FEBRUAR 2025

***** NB! Denne standard har ikke tidligere været udgivet af DKK *****

Anatomiske træk

